

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 80 din 24 iunie 2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar

EMITENT • GUVERNUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 449 din 30 iunie 2009

Având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și necesitatea de a transpune în legislația internă până la data de 30 iunie 2009 prevederile Directivei 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, se impune modificarea cadrului legal în domeniul garantării depozitelor.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articolul I

Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 2

(1) Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, are ca scop garantarea depozitelor și efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Fondul poate desfășura și activitate de administrator special, administrator interimar ori lichidator al instituțiilor de credit.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) depozit - orice sold creditor, inclusiv dobânda datorată, rezultat din fonduri aflate într-un cont sau din situații tranzitorii derivând din operațiuni bancare curente și pe care instituția de credit trebuie să îl ramburseze, potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile, precum și orice obligație a instituției de credit evidențiată printr-un titlu de creanță emis de aceasta, cu excepția obligațiilor prevăzute la alin. (6) al art. 159 din Regulamentul nr. 15/2004 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv și a depozitarilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 67/2004, cu modificările ulterioare;

b) depozit garantat - orice depozit aflat în evidența instituției de credit, care nu se încadrează în categoriile prevăzute în anexă și aferent căruia Fondul asigură plata compensației;

c) depozit indisponibil - depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile de către o instituție de credit aflată în oricare din următoarele situații:

(i) Banca Națională a României a constatat că instituția de credit în cauză nu este capabilă, din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și nu are perspective imediate de a putea să o facă;

(ii) a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit, înainte ca Banca Națională a României să constate situația prevăzută la pct. (i);

d) compensație - suma pe care Fondul o plătește fiecărui deponent garantat pentru depozitele indisponibile, indiferent de numărul acestora, în limita plafonului de garantare și în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță;

(la 02-04-2010, Litera d) din Alineatul (3), Articolul 2, Punctul 1., Articolul I a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

e) deponent garantat - titularul depozitului garantat sau, după caz, persoana îndreptățită la sume din respectivul depozit;

f) plafon de garantare - nivelul maxim al garantării per deponent garantat și per instituție de credit, stabilit conform legii;

g) contribuție - suma nerambursabilă datorată Fondului de către instituțiile de credit participante la Fond, conform prevederilor prezentei ordonanțe;

h) cont comun - contul deschis în numele a două sau mai multe persoane ori contul asupra căruia au drepturi două sau mai multe persoane și asupra căruia se pot dispune operațiuni sub semnătura a cel puțin uneia dintre aceste persoane;

i) instituție de credit - entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu; pentru scopul prezentei ordonanțe, în cazul unei rețele cooperatiste de credit este considerată instituție de credit casa centrală;

j) instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României - instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3) lit. a), pentru calculul soldului creditor se aplică regulile privind compensarea conform condițiilor legale și contractuale aplicabile depozitului.

(5) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei ordonanțe și care nu au fost definite la alin. (3) au semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

2. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

Articolul 2¹

(1) Toate instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României sunt obligate să participe la Fond în condițiile prezentei ordonanțe, inclusiv pentru depozitele atrase de sucursalele acestora din străinătate. În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, casa centrală participă la Fond inclusiv pentru depozitele atrase de cooperativele de credit afiliate la aceasta.

(2) Depozitele plasate la instituțiile de credit cu sediul în alte state membre, care operează în România, sunt garantate în condițiile prevăzute de legislația aplicabilă din statul membru de origine. Sucursala din România a unei instituții de credit având sediul într-un alt stat membru poate avea calitatea de participant la Fond, la cerere, în cazul în care schema de garantare, oficial recunoscută în statul membru de origine, la care participă instituția de credit în cauză prevede un plafon de garantare inferior celui stabilit potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai restrânsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță; participarea se efectuează numai pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de schema de garantare din statul membru de origine.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), instituțiile de credit persoane juridice române nu participă la Fond pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în state terțe care impun obligația participării la o altă schemă de garantare a depozitelor, recunoscută oficial de respectivul stat terț.

(4) Instituțiile de credit persoane juridice române pot participa pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în alte state membre la o schemă de garantare a depozitelor recunoscută oficial în statul membru gazdă, dacă aceasta asigură un plafon de garantare superior celui stabilit potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai extinsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță, pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de Fond potrivit prezentei ordonanțe.

(5) Fondul trebuie să depună diligențele necesare pentru a încheia acorduri de cooperare cu schemele de garantare la care participă instituțiile de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond, în care vor fi stabilite cel puțin procedurile aplicabile pentru plata compensațiilor deponenților respectivelor sucursale, pentru respectarea termenelor și condițiilor stabilite de prezenta ordonanță.

(6) Fondul poate încheia acorduri de cooperare și cu alte scheme de garantare decât cele prevăzute la alin. (5).

3. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

Capitolul II

Depozitele indisponibile

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 3

(1) Instituția de credit căreia i s-a solicitat rambursarea unui depozit datorat și exigibil și nu a fost în măsură să își îndeplinească obligația de plată conform condițiilor contractuale și legale aplicabile trebuie să notifice Băncii Naționale a României acest fapt în maximum două zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(2) Notificarea va cuprinde informații cu privire la motivele neefectuării plății și cu privire la perspectivele imediate de îndeplinire a acestei obligații.

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 4

(1) Banca Națională a României analizează dacă instituția de credit se regăsește în situația prevăzută la art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data la care s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile și, în cazul în care se confirmă încadrarea instituției de credit în situația menționată, informează în aceeași zi instituția de credit în cauză și Fondul referitor la constatarea faptului că depozitele au devenit indisponibile.

(2) În scopul aplicării alin. (1) se consideră că Banca Națională a României s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile, în următoarele situații:

- a) Banca Națională a României a fost notificată de instituția de credit conform prevederilor art. 3;
- b) Banca Națională a României, în cursul propriilor investigații, deși nu a fost notificată conform prevederilor art. 3, constată că instituția de credit se regăsește în situația descrisă la art. 3;

c) autoritatea competentă din statul membru de origine a unei instituții de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond în condițiile art. 2¹ alin (2) a notificat Banca Națională a României cu privire la faptul că depozitele instituției de credit din statul membru de origine au devenit indisponibile.

(3) În situația prevăzută la art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) Banca Națională a României poate institui măsura de administrare specială a instituției de credit în cauză, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicate în mod corespunzător.

(la 02-04-2010, Alineatul (3) din Articolul 4 , Punctul 5. , Articolul I a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

6. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

Capitolul III

Compensațiile

7. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 5

(1) Fondul garantează, în limitele și condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, depozitele, în orice monedă, la o instituție de credit participantă, cu excepția depozitelor care se încadrează în categoriile de depozite prevăzute în lista din anexa la prezenta ordonanță.

(2) În aplicarea alin. (1), în cazul în care depozitele constituite la o instituție de credit participantă devin indisponibile, Fondul asigură plata compensațiilor, în limita plafonului de garantare.

(3) Plafonul de garantare este stabilit la echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro.

(4) Echivalentul în lei al plafonului de garantare și, respectiv, al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României în data la care depozitele au devenit indisponibile.

(5) Pentru depozitele constituite în alte valute decât cele pentru care Banca Națională a României comunică cursurile de schimb valutar, echivalentul în lei al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează pe baza ultimului curs de schimb practicat de instituția de credit în cauză pentru valuta respectivă, anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile.

(la 02-04-2010, Articolul 5 din Punctul 7. , Articolul I a fost completat de Punctul 3, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

8. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 6

(1) Nivelul compensației se determină prin deducerea din suma tuturor depozitelor garantate deținute de deponentul garantat la respectiva instituție de credit la data la care depozitele au devenit indisponibile a valorii totale a creanțelor exigibile la aceeași dată ale instituției de credit asupra respectivului deponent. Compensația de plătit este limitată la nivelul plafonului de garantare aplicabil potrivit prezentei ordonanțe.

(2) În cazul unui cont comun, nivelul compensației se determină, conform dispozițiilor alin. (1), pentru fiecare deponent garantat ce deține o cotă-parte din soldul contului, luându-se în calcul cota la care acesta este îndreptățit conform prevederilor contractuale și/sau legale. În absența unor astfel de prevederi, pentru scopul determinării compensațiilor, soldul contului comun va fi divizat în părți egale între deponenții în cauză.

(3) În situația în care un deponent nu este îndreptățit la sume aflate într-un cont, sumele pentru care acesta nu este îndreptățit se includ în calculul compensației datorate persoanei îndreptățite la acestea, cu condiția ca persoana îndreptățită să fie identificată sau identificabilă anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile. Dacă există mai multe persoane îndreptățite, pentru determinarea compensației datorate fiecăreia se aplică prevederile alin. (2), în mod corespunzător.

(4) În cazul unui cont comun, asupra căruia au drepturi mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unei asociații lucrative, asocieri sau grupări de aceeași natură, fără personalitate juridică, pentru determinarea nivelului compensației, depozitul aflat în contul comun va fi tratat ca și când ar aparține unui singur deponent.

(5) Dacă un deponent garantat se află sub urmărire penală pentru infracțiunea de spălare a banilor sau pentru o infracțiune legată de spălarea banilor, la solicitarea organelor abilitate legal, Fondul suspendă plata compensației până la data la care primește dovada scoaterii de sub urmărire penală, a încetării urmăririi penale, a achitării sau, după caz, a încetării procesului penal referitor la dosarul în cauză.

(la 02-04-2010, Alineatul (5) din Articolul 6 , Punctul 8. , Articolul I a fost modificat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

9. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

Articolul 6¹

(1) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să dispună de sisteme informatice adecvate, care să asigure existența în permanență a unei evidențe complete și exacte cuprinzând toate datele referitoare la deponenții garantați, depozitele garantate ale acestora, creanțele exigibile ale instituției de credit față de aceștia, precum și orice alte informații necesare determinării valorii compensației datorate fiecărui deponent garantat și întocmirii listei compensațiilor de plătit.

(2) În termen de 3 zile lucrătoare de la sfârșitul fiecărui semestru, instituțiile de credit participante raportează Fondului informațiile prevăzute la alin. (1), pe structura stabilită în reglementările emise de acesta.

(la 02-04-2010, Alineatul (2) din Articolul 6¹, Punctul 9., Articolul I a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

(2¹) Suplimentar față de raportările menționate la alin. (2), Fondul, în exercitarea competențelor sale legale, poate solicita unei instituții de credit participante informațiile prevăzute la alin. (1).

(la 02-04-2010, Articolul 6¹ din Punctul 9., Articolul I a fost completat de Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

(3) Sumele aferente depozitelor și obligațiilor unui deponent garantat față de instituția de credit înregistrate în evidențele acesteia se iau în considerare la stabilirea valorii compensațiilor de plată, fiind prezumate a fi corecte și exacte, în măsura în care deponentul interesat nu probează contrariul.

10. La articolul 7 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) contribuțiile inițiale, anuale și speciale ale instituțiilor de credit;

11. La articolul 7 alineatul (1), litera c) se completează cu un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

3. de la Guvern, potrivit dispozițiilor art. 14 alin (5).

12. La articolul 7, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(5) Pentru asigurarea resurselor financiare ale Fondului fiecare instituție de credit autorizată de Banca Națională a României este obligată să acorde anual, la cererea Fondului, o linie de credit stand-by în lei. Convențiile privind liniile de credit stand-by vor fi încheiate, de regulă, până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an. Fondul va plăti din resursele sale financiare, în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei pentru care este acordată linia de credit stand-by, un comision de maximum 0,5% pentru sumele neutilizate.

(6) Ordinea utilizării resurselor se stabilește de Fond, pornind de la principiul optimizării costurilor.

13. La articolul 8, alineatele (2), (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Plata contribuțiilor inițiale, anuale, și a celor speciale ale instituțiilor de credit se efectuează prin creditarea conturilor curente ale Fondului.

(3) Contribuția inițială se plătește în termen de 30 de zile calendaristice de la data obținerii autorizației de funcționare emise de Banca Națională a României, respectiv, în cazul sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul în alte state membre, de la data obținerii calității de participant la Fond. Cuantumul contribuției inițiale ce trebuie plătită de către instituțiile de credit se stabilește după cum urmează:

a) instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României plătesc o contribuție inițială echivalentă cu 1% din capitalul inițial reglementat aplicabil;

b) sucursalele instituțiilor de credit din state membre ce devin participante la Fond în condițiile art. 2¹ alin. (2) plătesc o contribuție inițială al cărei nivel va fi determinat conform criteriilor stabilite prin reglementările emise de Fond;

c) casele centrale ale cooperativelor de credit plătesc o contribuție inițială de 1% din capitalul agregat reglementat al rețelei.

.....
(6) Instituțiile de credit rezultate dintr-o fuziune, precum și instituțiile de credit care continuă să existe în urma unui proces de divizare sunt scutite de la plata contribuției inițiale.

14. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

(4¹) În cazul sucursalelor prevăzute la art. 2¹ alin. (2), dobândirea calității de participant este condiționată de plată contribuției.

15. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 9

(1) Fiecare instituție de credit participantă plătește Fondului o contribuție anuală a cărei valoare se obține prin aplicarea cotei procentuale stabilite de către Fond, cu aprobarea Băncii Naționale a României, asupra bazei de calcul reprezentând echivalentul în lei al soldului depozitelor garantate de Fond, aflate în evidența instituției de credit participante, determinat la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a contribuției.

În cazul sucursalelor ce dobândesc această calitate în condițiile art. 2¹ alin. (2), prevederile se aplică în mod corespunzător.

În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, soldul depozitelor garantate se calculează pe baza situației agregate a soldurilor reprezentând depozitele garantate aflate în evidența casei centrale și a cooperativelor de credit afiliate la aceasta.

(2) Cota procentuală anuală se comunică instituțiilor de credit de către Fond până cel târziu la sfârșitul lunii februarie a anului de plată și nu poate depăși nivelul maxim de 0,5%.

(3) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit se determină pe baza declarațiilor transmise de către aceasta Fondului prin intermediul unui formular, ale cărui format și dată de raportare se stabilesc de către Fond.

(4) Prima contribuție anuală datorată Fondului de către o instituție de credit nou-participantă se va calcula prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată conform prevederilor alin. (1) cu numărul de zile ce au trecut de la data obținerii autorizației de funcționare de la Banca Națională a României, respectiv de la data acceptării ca participant în cazul sucursalelor din state membre, până la sfârșitul anului. Prin excepție de la această regulă, instituțiile de credit nou-participante la Fond rezultate dintr-un proces de fuziune sau de divizare ori care achiziționează după constituire un portofoliu de depozite plătesc prima contribuție anuală determinată conform prevederilor alin. (1). În cazul în care pentru o instituție de credit a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de declanșare a procedurii falimentului sau a început lichidarea instituției de credit la inițiativa acționarilor/membrilor acesteia potrivit dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ori ca urmare a hotărârii Băncii Naționale a României de retragere a autorizației, potrivit dispozițiilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul al contribuției pentru acel an se stabilește potrivit evidențelor instituției de credit aferente ultimei zile a trimestrului precedent celui în care a fost pronunțată hotărârea judecătorească de declanșare a procedurii falimentului, respectiv în care Banca Națională a României a confirmat încetarea valabilității autorizației instituției de credit sau a hotărât retragerea autorizației acesteia. Contribuția anuală care trebuie plătită se calculează prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată prin aplicarea cotei procentuale stabilite potrivit alin. (2) la baza de calcul stabilită în condițiile acestui alineat cu numărul de zile de la începutul anului până la data la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească de declanșare a procedurii falimentului, respectiv până la data la care Banca Națională a României a confirmat încetarea valabilității autorizației instituției de credit sau a hotărât retragerea autorizației acesteia. Contribuțiile datorate și neachitate Fondului de către instituțiile de credit intrate în faliment se recuperează de către acesta din averea respectivelor instituții de credit.

(la 02-04-2010, Alineatul (4) din Articolul 9 , Punctul 15. , Articolul I a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

(5) Fiecare instituție de credit participantă este obligată să plătească, până cel târziu la data de 30 aprilie a anului de plată, contribuția anuală corespunzătoare cotei comunicate de Fond. În condițiile în care plata contribuției anuale nu se efectuează în termenul stabilit, prevederile art. 8 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Contribuțiile anuale efectuate de instituțiile de credit sunt recunoscute drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

16. La articolul 14, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

(5) În situații excepționale în care resursele financiare ale Fondului sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor, Guvernul pune la dispoziția Fondului, sub formă de împrumut, sumele necesare, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către Fond. Sursa fondurilor este reprezentată de veniturile din privatizare înregistrate în contul curent al Trezoreriei Statului, iar condițiile de acordare/rambursare a împrumutului acordat de Guvern Fondului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

17. Titlul capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:

Capitolul VI

Plata compensațiilor

18. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 16

(1) Fondul asigură efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 5 alin. (2), nu se datorează compensații pentru depozitele rezultate din tranzacții în legătură cu care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru infracțiunea de spălare a banilor, potrivit legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor.

(3) Stabilirea încadrării depozitelor în categoria celor prevăzute la alin. (2) se realizează de Fond, pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente, de la instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile ori de la lichidatorul desemnat de instanță, după caz.

(4) Deponenții garantați sunt exceptați de la aplicarea oricăror comisioane, taxe ori impozite pentru compensațiile primite.

19. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 17

(1) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, conform art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) sau (ii), Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și asigură publicarea în cel mai scurt timp a acestor informații pe website-ul Fondului și în cel puțin două ziare de circulație națională.

(2) Obligația de a publică informațiile prevăzute la alin. (1) la sediul tuturor unităților teritoriale revine instituției de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile, precum și instituției de credit ce a fost mandatată pentru efectuarea plății compensațiilor.

(3) Plata compensațiilor trebuie să înceapă, conform datei stabilite de Fond potrivit dispozițiilor alin. (1), în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), Banca Națională a României poate aproba, la solicitarea Fondului în circumstanțe absolut excepționale, prelungirea cu maximum 10 zile lucrătoare a termenului pentru începerea plății compensațiilor.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

a) instituțiile de credit care vor fi mandatate să efectueze plata compensațiilor, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora;

b) perioada în care plata compensațiilor poate fi efectuată prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;

c) procedura de obținere a compensațiilor neachitate în perioada prevăzută la lit. b);

d) modalitățile de plată, documentele, condițiile și formalitățile necesare pentru obținerea compensației;

e) procedura de soluționare a contestațiilor referitoare la datele cuprinse în listele în baza cărora se realizează plata compensațiilor.

(6) Termenele prevăzute pentru începerea plății compensațiilor și pentru durata efectuării plăților, menționate în prezentul articol, nu vor putea fi invocate de Fond pentru a refuza plata compensației unui deponent garantat care nu a fost în măsură să își valorifice acest drept în termenele de mai sus.

20. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 18

(1) Deponenții garantați care au nemulțumiri legate de compensații pot sesiza Fondul, în scris, pentru soluționarea situației lor.

(2) Fondul este obligat să răspundă acestor sesizări în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii lor.

(3) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) nu sunt mulțumite cu soluția conținută de răspunsul Fondului, se pot adresa instanței judecătorești competente.

21. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 19

(1) Instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite Fondului în ziua următoare constatării indisponibilității depozitelor informațiile prevăzute la art. 6¹ alin. (1).

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite Fondului orice informații rectificative sau suplimentare de natură să contribuie la asigurarea acurateței informațiilor transmise potrivit alin. (1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță poate transmite Fondului informațiile de care nu a avut cunoștință în termenul prevăzut la alin. (2) și după expirarea acestui termen.

22. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 20

În baza informațiilor prevăzute la art. 19, Fondul verifică lista compensațiilor de plătit transmisă de instituția de credit sau de lichidatorul desemnat și întocmește lista finală, pe care o transmite instituției de credit mandatate să efectueze plățile către deponenții garantați cu cel puțin 24 de ore anterior datei începerii plății compensațiilor.

23. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 21

(1) În vederea efectuării plății compensațiilor, Fondul mandatează una sau mai multe instituții de credit, selectate pe baza unor criterii stabilite prin reglementările emise de acesta.

(2) Până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an, Consiliul de administrație al Fondului stabilește pentru perioada următoarelor 12 luni, cu aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, instituțiile de credit mandatate potrivit alin. (1).

24. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 22

(1) Fără a aduce atingere altor drepturi ale deponenților garantați, Fondul se subrogă în drepturile acestora pentru o sumă egală cu suma compensației datorate potrivit listei finale a compensațiilor de plătit, prevăzută la art. 20.

(2) În situația în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (ii), Fondul înregistrează, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în registrul greșii tribunalului suma compensațiilor pe care urmează a le plăti deponenților garantați, rezultată din situația întocmită conform art. 20.

(3) În situația în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i), a fost instituită măsura administrării speciale și, ulterior, Banca Națională a României a dispus încetarea administrării speciale și reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare, indisponibilizarea depozitelor încetează de la data la care Banca Națională a României a dispus reluarea activității instituției de credit, aceasta, prin excepție de la prevederile alin. (1), fiind obligată față de Fond la plata imediată a sumei corespunzătoare plăților efectuate de acesta pentru compensarea depozitelor garantate.

(la 02-04-2010, Articolul 22 din Punctul 24. , Articolul I a fost completat de Punctul 8, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

25. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 24

Fondul va informa periodic instituția de credit sau, după caz, lichidatorul desemnat asupra compensațiilor plătite deponenților.

25¹. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 25

Creanțele deponenților, altele decât cele plătite de Fond, vor fi compensate din averea instituției de credit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004.

(la 02-04-2010, Articolul I a fost completat de Punctul 9, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

26. La articolul 31 litera a), punctul 4 se abrogă.

27. La articolul 40, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

(4) Fondul este obligat să efectueze periodic teste cu privire la capacitatea propriilor sisteme de a asigura colectarea informațiilor necesare determinării compensațiilor de plată, verificarea și transmiterea lor către instituțiile de credit mandatate în termenele aplicabile potrivit prezentei ordonanțe.

(5) Banca Națională a României informează Fondul, atunci când este cazul, cu privire la situațiile în care identifică la nivelul unei instituții de credit aspecte care pot conduce la indisponibilizarea depozitelor.

28. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 43

(1) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații privind garantarea depozitelor, care să se refere cel puțin la următoarele:

a) tipurile de depozite garantate, respectiv tipurile de depozite excluse de la plata compensațiilor-depozite negarantate;

b) nivelul plafonului de garantare.

(2) Instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali, la cererea acestora, informațiile referitoare la:

a) modul de calcul al compensației;

b) documentele, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a beneficia de compensațiile plătite de către Fond.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie disponibile la toate sediile instituțiilor de credit, iar prezentarea acestora trebuie să fie formulată clar, fluent și ușor de înțeles, fără pasaje echivoce, potrivit reglementărilor elaborate de Fond.

(la 02-04-2010, Alineatul (3) din Articolul 43 , Punctul 28. , Articolul I a fost modificat de Punctul 10, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

(4) Atunci când depozitul unui deponent nu se încadrează în categoria celor garantate, instituția de credit are obligația de a-l informa în mod expres cu privire la acest fapt.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (4), la inițierea unei relații de afaceri sau a unei tranzacții ocazionale din care ar rezulta un depozit, instituțiile de credit participante trebuie să obțină, de la reprezentantul legal al persoanei juridice sau din alte surse, informații relevante pentru a putea stabili dacă respectiva persoană juridică se încadrează în categoria microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

(la 02-04-2010, Articolul 43 din Punctul 28. , Articolul I a fost completat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

(6) Orice modificări în situația unei persoane juridice care ar putea conduce la schimbarea încadrării menționate la alin. (5) trebuie notificate în cel mai scurt timp posibil instituției de credit de persoana juridică în cauză.

(la 02-04-2010, Articolul 43 din Punctul 28. , Articolul I a fost completat de Punctul 11, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

29. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 44

Instituțiile de credit participante la Fond nu vor pune la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații referitoare la alte tipuri de depozite garantate sau la alte limite ale plafonului de garantare a depozitelor decât cele în vigoare conform prezentei ordonanțe, respectiv cele oferite de schema/schemele de garantare oficial recunoscută/recunoscute la care participă.

(la 02-04-2010, Articolul 44 din Punctul 29. , Articolul I a fost modificat de Punctul 12, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

30. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 45

(1) Dacă o instituție de credit autorizată de Banca Națională a României nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest lucru Băncii Naționale a României, în vederea luării măsurilor necesare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), Banca Națională a României poate dispune măsurile prevăzute la art. 226 alin. (2) lit. d) și/sau aplica sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Depozitele constituite la o instituție de credit căreia Banca Națională a României i-a retras autorizația de funcționare rămân garantate de către Fond.

(4) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) În cazul în care o sucursală participantă la Fond în condițiile art. 2¹ alin. (2) nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest fapt autorității competente din statul membru de origine.

Dacă aplicarea măsurilor dispuse de autoritatea competentă nu conduce la încadrarea sucursalei respective în cerințele impuse, Fondul poate, cu acordul expres al acestei autorități competente, după o perioadă de preaviz de cel puțin 12 luni, să retragă calitatea de participant a sucursalei respective. Depozitele atrase de sucursală înainte de retragerea calității de participant continuă să fie garantate de Fond până la data scadenței lor.

(6) Sucursala în cauză va informa deponenții în legătură cu măsura retragerii calității de participant la Fond.

(7) În cazul în care o schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută la care participă o sucursală a unei instituții de credit persoane juridice române, în condițiile art. 2¹ alin. (3) sau alin. (4), notifică Banca Națională a României cu privire la neîndeplinirea obligațiilor ce revin sucursalei în cauză, în calitatea acesteia de participant la respectiva schemă de garantare a depozitelor, Banca Națională a României aplică instituției de credit măsurile și/sau sancțiunile prevăzute la alin. (2), cooperând în acest sens cu respectiva schemă de garantare.

30¹. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 46

Instituția de credit căreia i s-au aplicat sancțiunile prevăzute la art. 45 nu este exceptată de la plata obligațiilor corespunzătoare pentru exercițiul financiar în cursul căruia i s-au aplicat aceste sancțiuni.

(la 02-04-2010, Articolul I a fost completat de Punctul 13, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

31. După capitolul XI "Sancțiuni" se introduce un nou capitol, capitolul XI¹ "Infrațiuni", cu următorul cuprins:

Capitolul XI¹

Infrațiuni

Articolul 46²

(1) Încălcarea prevederilor art. 3 alin. (1), referitoare la obligația notificării incapacității de rambursare, și/sau ale art. 19 alin. (1), referitoare la obligația transmiterii informațiilor către Fond, constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

(2) Fapta persoanei fizice care deținea atribuții în asigurarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) și/sau la art. 19 alin. (1) și care nu le-a îndeplinit sau le-a îndeplinit defectuos constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(la 02-04-2010, Articolul 46² din Capitolul XI¹, Punctul 31., Articolul I a fost modificat de Punctul 14, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

32. Titlul capitolului XII se modifică și va avea următorul cuprins:

Capitolul XII

Dispoziții tranzitorii și finale

33. După articolul 47 se introduc trei noi articole, articolele 47¹-47³, cu următorul cuprins:

Articolul 47¹

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2) al prezentului articol, prevederile art. 2 alin.

(3) lit. c) pct. (i), ale art. 3 și ale art. 4 intră în vigoare de la data de 30 august 2009.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 4 alin. (1), referitor la constatarea indisponibilității depozitelor de către Banca Națională a României, va fi de cel mult 21 de zile calendaristice.

(3) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 6¹ alin. (2) este de 20 de zile calendaristice.

(la 02-04-2010, Articolul 47¹ din Punctul 33., Articolul I a fost completat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

Articolul 47²

(1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 17 alin. (1), referitor la perioada în care Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și publică aceste informații, nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data la care depozitele devin indisponibile.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 17 alin. (3) pentru începerea plății compensațiilor nu poate depăși 3 luni de zile de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(3) Prevederile alin. (4) al art. 17 intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

Articolul 47³

(1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 19 alin. (1), referitor la transmiterea către Fond a informațiilor prevăzute la art. 6¹ alin. (1), este de 20 de zile calendaristice.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 19 alin. (2) este de 30 de zile calendaristice.

33¹. După articolul 52 se introduce un nou articol, articolul 53, cu următorul cuprins:

Articolul 53

(1) Orice intenție de modificare a prevederilor privind nivelul plafonului de garantare sau a dispozițiilor anexei cuprinzând lista depozitelor negarantate trebuie notificată Băncii Naționale a României, care informează Comisia Europeană și Comitetul Bancar European referitor la aceste intenții.

(2) Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Comitetul Bancar European despre dificultățile întâmpinate de România în cooperarea cu alte state membre pe problema schemelor de garantare a depozitelor.»

(la 02-04-2010, Articolul I a fost completat de Punctul 16, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)

34. Anexa cuprinzând "Lista depozitelor negarantate" se modifică și va avea următorul cuprins:

Anexă

LISTA DEPOZITELOR NEGARANTATE

1. Depozite, altele decât cele care se încadrează în prevederile art. 6 alin. (3), ale unei instituții de credit făcute în nume și cont propriu
2. Instrumente care se încadrează în definiția fondurilor proprii, conform reglementărilor Băncii Naționale a României privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit
3. Depozite ale instituțiilor financiare, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția instituțiilor financiare nebankare din categoria caselor de ajutor reciproc
4. Depozite ale asigurătorilor și reasigurătorilor și ale intermediarilor în asigurări, așa cum sunt aceștia definiți în legislația privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor
5. Depozite ale autorităților publice centrale, locale și regionale
6. Depozite ale organismelor de plasament colectiv, așa cum sunt acestea definite de legislația pieței de capital
7. Depozite ale fondurilor de pensii
8. Depozite la instituția de credit aparținând, după caz, administratorilor acesteia, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere, auditorilor, acționarilor semnificativi
9. Depozitele deponenților cu statut similar celor de la pct. 8 în cadrul altor societăți din grupul instituției de credit
10. Depozitele membrilor familiilor persoanelor fizice menționate la pct. 8 și 9, respectiv soț/soție, și rudele și afinii de gradul întâi, precum și ale terțelor persoane care acționează în numele deponenților menționați la pct. 8 și 9
11. Depozitele la instituția de credit ale companiilor din grupul din care face parte instituția de credit
(la 02-04-2010, Punctul 11. din Anexa de la Punctul 34., Articolul I a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)
12. Depozite nenominative
13. Valori mobiliare de natura datoriei emise de instituția de credit, precum și obligații care izvorăsc din acceptări proprii și bilete la ordin
14. Depozitele întreprinderilor, persoane juridice, care nu intră în categoria microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare
(la 02-04-2010, Punctul 14. din Anexa de la Punctul 34., Articolul I a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din LEGEA nr. 44 din 19 martie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 30 martie 2010)
35. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma "Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare" se va înlocui cu sintagma "Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare".

Articolul II

- (1) Fondul va emite reglementările prevăzute la art. 6¹ alin. (2) și pe cele prevăzute la art. 8 alin. (3) în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.
- (2) În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (5), Ministerul Finanțelor Publice emite, în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, procedura privind solicitarea și punerea la dispoziția Fondului a împrumutului.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune dispozițiile art. 1 pct. 3 lit. (i) din Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 135 din 31 mai 1994, și ale Directivei 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind modificarea Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 68 din 13 martie 2009.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Șeful Departamentului

pentru Afaceri Europene,

Vasile Pușcaș

Guvernatorul

Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 24 iunie 2009.

Nr. 80.

